

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

**NORME PRIVIND ADĂPOSTURILE
DE ANIMALE ȘI EUTANASIEREA
LA NIVELUL ȚĂRILOR MEMBRE
ALE UNIUNII EUROPENE**

studiu documentar

martie 2022

Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

Documentele legislative oficiale au fost consultate în limba de origine, iar traducerea informațiilor relevante selectate nu reprezintă o traducere oficială, fiind furnizată ca un mijloc de înțelegere a unui document original, scris în altă limbă.

Baza de date cuprinzând totalitatea studiilor elaborate de Direcția studii și documentare legislativă poate fi accesată prin intermediul paginii de Intranet a Camerei Deputaților la adresa: <http://www.cdep.ro/infoparl/dip.studii?par1=2021>

Documentare și sinteză: Vlad Drăguș

Expert Parlamentar - Direcția studii și documentare legislativă
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București
Tel: 021.316.03.65; 021.414.13.50/ 51, Interior 1350/1349, camera 5070
E-mail: doc@cdep.ro

CUPRINS

Cadrul de reglementare la nivelul Uniunii Europene	4
Austria	5
Croația	5
Republica Cehă	6
Estonia	7
Finlanda	9
Germania	10
Grecia.....	11
Letonia	12
Polonia.....	13
Portugalia	14
Slovacia	16
Slovenia	17
Bibliografie	19

Cadrul de reglementare la nivelul Uniunii Europene

[Strategia Uniunii Europene pentru protecția și bunăstarea animalelor 2012-2015](#) lansată de Comisia Europeană în 2012 a conturat o serie de acțiuni, între care: îmbunătățirea aplicării legii, introducerea unui cadru legislativ simplificat, stabilirea unei rețele de centre de referință, dezvoltarea în continuare a indicatorilor de bunăstare a animalelor, sprijinirea cooperării internaționale, crearea cadrului necesar unei mai bune informări și a acțiunilor pe teme specifice.

Primul act normativ al UE, al cărui scop direct a fost acela de a remedia bunăstarea precară a animalelor a reglementat și asomarea înainte de sacrificare ([Directiva 74/577/CEE](#)). Legislația ulterioară, referitoare la bunăstarea animalelor, a inclus specificarea a ceea ce cuprinde pregătirea veterinară, inclusiv deținerea de cunoștințe relevante pentru bunăstarea animalelor. Directiva 74/577 nu mai este în vigoare, fiind înlocuită de o serie de acte normative ulterioare, respectiv [Directiva Consiliului 93/119/CE privind protecția animalelor la momentul sacrificării sau uciderii](#), înlocuită la rândul ei cu [Regulamentul \(CE\) nr. 1099/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 privind protecția animalelor în momentul uciderii](#). Succesiunea actelor menționate se referă în mod special la normele privind asomarea dinaintea sacrificării sau uciderii, Regulamentul în vigoare adăugând norme tehnice pentru operatorii economici din domeniu. Deși Directiva 74/577/CE a fost destinată așa cum reiese din art. 1, animalelor de fermă, principiile generale enunțate în textul său au fost folosite în anumite cazuri, de către statele membre prin instrumente proprii de legiferare, ca un model de standardizare a normelor privind uciderea animalelor, chiar și a celor care nu intrau în categoria restrânsă a animalelor de fermă, precum cele din adăposturile de animale. În cazul Regulamentului 1099/2009, sfera de reglementare este stabilită în cadrul art. 1 care stabilește obiectivele sale : *Prezentul regulament stabilește norme privind uciderea animalelor crescute sau deținute în scopul producerii de alimente, lână, piele, blană sau orice alte produse, precum și privind uciderea animalelor în scopul depopulării*. Concluzia care reiese din monitorizarea legislației europene incidente, este că în prezent nu există norme stabilite la nivel Uniunii Europene în ceea ce privește adopția, adăpostirea și eutanasierea câinilor și pisicilor, însă Directiva 74/577/CEE a reprezentat un punct de pornire în elaborarea practicilor de la nivelul statelor membre.

Normele privind adăposturile, adopția și eutanasierea animalelor sunt elaborate, în practică, la nivelul statelor membre.

Austria

În conformitate cu Secțiunea 30 par. 1 al [Legii privind bunăstarea animalelor](#), autoritățile competente trebuie să asigure custodia animalelor în cazul în care acestea nu pot fi returnate stăpânilor, fie că este vorba de animale care pierdute, abandonate sau confiscate. Custodia acestor animale va fi transferată către centre speciale organizate la nivel municipal. Trecerea custodiei de la centrele respective către terțe persoane se face contra cost.

Conform Secțiunii nr. 6, regula generală în materia uciderii animalelor este de interzicere a acestei situații, excepțiile fiind enumerativ precizate în textul secțiunii. Astfel, cazurile în care se poate autoriza uciderea animalelor sunt:

- uciderea profesională a animalelor de fermă și a animalelor de hrană;
- uciderea profesională a animalelor în cadrul educației, formării și formării continue în conformitate cu alineatul (3), adică atunci și numai în măsura în care este esențială pentru scopul propus și nu poate fi înlocuită cu metode alternative;
- pentru combaterea profesională a dăunătorilor;
- în cazurile în care uciderea rapidă este absolut necesară pentru a scuti animalul de suferințe ireparabile.

Nu sunt prevăzute termene de eutanasiere pentru animalele din adăposturi, decizia luându-se mai degrabă în legătură cu starea de sănătate a animalelor respective.

Croația

Art. 55 și 57 ale [Legii privind protecția animalelor](#) reglementează regimul protecției animalelor pierdute sau abandonate, organizarea și funcționarea adăposturilor pentru animale, precum și normele de protecție a animalelor.

Activitatea de ridicare a animalelor abandonate sau pierdute este finanțată de bugetele locale. Adăposturile de animale trebuie să pună în aplicare măsurile dispuse de inspecția veterinară și să coopereze cu autoritățile locale și regionale. Inspecția veterinară are dreptul de a accesa și controla spațiile în care sunt ținute animalele fără adăpost. Condițiile de păstrare a animalelor fără stăpân în adăposturi sunt stabilite de organele reprezentative ale municipiilor și orașelor, în conformitate cu prevederile din Legea protecției animalelor.

Animalul aflat în adăpost care nu este returnat proprietarului sau nu mai poate fi ținut la adăpost sau care nu este adoptat, poate fi eutanasiat după 60 de zile.

Republica Cehă

În Republica Cehă, situația animalelor fără adăpost este reglementată în principal de două acte normative.

Primul ar fi [Legea nr. 89/2012](#) privind Codul civil, care se aplică în special în ceea ce privește drepturile și obligațiile (adică proprietatea) ale și asupra animalelor. Codul civil definește animalele abandonate în Secțiunea 1048. Astfel, un animal este considerat abandonat dacă este evidentă intenția stăpânului de a-l abandona.

Dreptul proprietății asupra unui animal abandonat este reglementat în două Secțiuni, respectiv 1058 și 1059. În cazul în care este descoperit un animal care a avut în mod evident un proprietar, descoperitorul trebuie, fără întârzieri nejustificate, să informeze municipalitatea de pe raza căreia a avut loc descoperirea, cu excepția cazului în care împrejurările fac posibilă identificarea persoanei căreia îi aparține animalul. În cazul în care este găsit un animal în mod evident destinat ca animal de companie și nimeni nu revendică animalul în termen de două luni de la publicarea descoperirii, descoperitorul dobândește dreptul de proprietate asupra animalului. În cazul în care un descoperitor informează o municipalitate despre dorința sa de a nu adopta un animal și municipalitatea încredințează irevocabil animalul unei persoane care operează un adăpost pentru animale, aceasta din urmă poate dispune liber de animal dacă nimeni nu l-a revendicat în termen de patru luni de la data la care animalul a fost încredințat persoanei.

Al doilea act incident este [Legea nr. 246/1992 privind protecția animalelor împotriva cruzimii](#). Acest act definește animalele fără stăpân și animalele abandonate (§ 3 h) și i): A abandona un animal este un act de cruzime conform acestei legi (§ 4 (a) s) și este interzis.

În conformitate cu actul există și o obligație pentru persoana care are grija de un animal abandonat sau fără stăpân: această persoană este responsabilă pentru sănătatea și bunăstarea unui astfel de animal, aceasta include predarea unui astfel de animal la un adăpost (§ 13 (2)). De asemenea, în conformitate cu actul, eutanasiere înseamnă: înseamnă uciderea unui animal, fără durere, dacă este posibil, prin mijloacele și echipamentele veterinare prescrise, efectuată de un medic veterinar, o persoană competentă profesional în conformitate cu secțiunea 17 alin. 1 sau efectuată sub supravegherea sa.

Adăposturile pentru animale sunt reglementate în principal de Legea nr. 166/1999 Sb., Legea veterinară, însă nu sunt precizate termene absolute pentru eutansierea câinilor sau altor animale din adăposturi.

Estonia

Supravegherea în domeniul protecției animalelor se bazează pe: [Legea privind protecția animalelor](#), care reglementează protecția animalelor împotriva activității sau inactivității umane, care pune în pericol sau pot pune în pericol sănătatea sau bunăstarea animalelor; [Legea de organizare a activităților veterinare](#) și [Legea privind controlul bolilor infecțioase ale animalelor](#).

Supravegherea administrativă asupra respectării cerințelor Legii privind protecția animalelor este exercitată de Consiliul veterinar și alimentar.

Potrivit Legii privind protecția animalelor:

§ 5. Animale fără stăpân

(1) Animalele fără proprietar și animalele domestice libere (denumite în continuare fără stăpân) în sensul subsecțiunilor 12 (1) și (2) din Legea privind controlul bolilor infecțioase ale animalelor trebuie capturate și returnate proprietarului sau trebuie găsit un nou proprietar pentru astfel de animale.

(2) Dacă proprietarul unui animal fără stăpân nu poate fi identificat și nu poate fi găsit un nou proprietar pentru animal, eutanasierea animalelor trebuie efectuată în conformitate cu procedura prevăzută la § 18 din prezenta lege. Trebuie lăsat o perioadă de cel puțin două săptămâni între începerea procedurii de identificare a proprietarului unui animal și eutanasierea animalului, timp în care păstrarea animalului în conformitate cu cerințele și, dacă este necesar, tratamentul medical al animalului trebuie asigurat.

(3) Autoritățile locale organizează capturarea, păstrarea și uciderea animalelor fără stăpân și distrugerea cadavrelor animalelor decedate pe teritoriul lor.

(4) Guvernul Republicii va stabili procedura de capturare și deținere a animalelor fără stăpân, de identificare a proprietarilor acestora și de ucidere a animalelor fără stăpân.

§ 18. Eutanasierea

(1) „Eutanasierea” înseamnă uciderea unui animal din inițiativa proprietarului animalului, dacă supraviețuirea ar cauza suferințe îndelungate sau dacă animalul nu-și poate continua viața în condiții potrivite pentru specia sa.

(2) Eutanasierea animalelor se efectuează de către un medic veterinar.

(3) Eutanasierea trebuie efectuată cu cea mai mică suferință fizică și psihică a animalului posibilă în circumstanțele date.

(4) Metoda folosită pentru eutanasiere trebuie să provoace o stare imediată de inconștiență și moartea subsecventă a animalului sau să producă anestezie generală care să ducă la moartea sigură a animalului. Un medic veterinar trebuie să verifice decesul animalului (eutanasiat).

(5) Este interzisă folosirea sufocării, înecului, administrarea de substanțe toxice sau medicamente a căror doză și cantitatea administrată ar putea să nu aducă efectul menționat la alin. (4) din prezenta secțiune și uciderea prin electrocutare, cu excepția cazului în care aceasta duce la o pierdere instantanee a conștienței.

Legea privind controlul bolilor infecțioase la animale

§ 12. Animale domestice fără stăpân și animale domestice libere

(1) Un animal domestic neidentificat al cărui proprietar nu poate fi stabilit este considerat a fi un animal domestic fără stăpân.

(2) Un animal care, nu este în prezența stăpânului sau a persoanei responsabile de animal, și se află în afara teritoriului care aparține deținătorului animalului sau se află la dispoziția acestuia este considerat animal domestic liber.

(3) Autoritățile locale organizează capturarea, plasarea în adăposturi și uciderea animalelor domestice fără stăpân în conformitate cu Legea privind protecția animalelor. Capturarea unui animal domestic liber va fi organizată de către deținătorul animalelor. În cazul în care capturarea unui animal domestic liber a fost organizată de către autoritatea locală, cheltuielile legate de capturarea și ținerea animalului domestic vor fi suportate de proprietarul animalului.

Procedura pentru capturarea și păstrarea animalelor fără stăpân - identificarea proprietarilor acestora:

§ 3. Deținerea animalelor fără stăpân

(1) Autoritatea locală trebuie să organizeze adăpostirea animalelor fără stăpân.

(2) Animalele din adăpost vor fi examinate cu promptitudine de către medicul veterinar.

(4) Animalele vor fi ținute în adăposturi conform § 3 (2) și (3) din Legea privind protecția animalelor, iar dacă este necesar, trebuie asigurat tratamentul medical al animalului.

§ 4. Identificarea proprietarilor

(1) Dacă un animal fără stăpân nu este identificat, identificarea proprietarului animalului ar trebui să înceapă imediat după plasarea animalului în adăpost. Autoritatea locală

trebuie să organizeze plasarea de anunțuri publice cu descrierea animalului în mass-media.

(2) Autoritatea locală trebuie să organizeze plasarea de anunțuri astfel încât să se poată asigura diseminarea informației într-un mod cât mai eficient: site-uri web, difuzarea radio, presa scrisă sau în orice alt mod care să asigure că acesta ajunge la oricine ar putea avea nevoie de aceste informații.

(4) În cazul în care proprietarul nu poate fi identificat și nici nu se poate găsi un nou proprietar atunci, în conformitate cu § 5 (2) din Legea privind protecția animalelor, trebuie lăsată o perioadă de cel puțin două săptămâni între începerea procedurii de identificare a proprietarului unui animal și eutanasierea animalului.

Finlanda

În Finlanda, [Legea privind bunăstarea animalelor](#) (247/1996) reglementează protecția animalelor fără adăpost/stăpân. Conform legii, municipalitățile sunt responsabile pentru organizarea îngrijirii temporare a animalelor care sunt găsite fără stăpân în libertate. Municipalitățile pot îndeplini singure această obligație sau o pot face împreună cu alte municipalități. În practică, această atribuție a fost externalizată către entități private. Un adăpost de animale poate primi animale din mai multe municipalități. Câinii fără stăpân nu reprezintă o problemă semnificativă în Finlanda.

Secțiunea 5 - Îngrijirea animalelor:

Un animal domestic nu poate fi lăsat fără îngrijire sau abandonat. Animalului trebuie să i se asigure hrănirea adecvată, lichide și alte îngrijiri necesare, în cantități suficiente. Când un animal se îmbolnăvește, acesta trebuie să beneficieze de îngrijire adecvată. Bunăstarea și condițiile animalului trebuie verificate periodic. Prin decret pot fi emise prevederi suplimentare privind cerințele care trebuie stabilite pentru îngrijirea animalelor.

Secțiunea 15 - Animale ridicate și plasate în adăposturi:

Municipalitatea trebuie să se ocupe de organizarea îngrijirii temporare a câinilor și pisicilor și a animalelor de companie similare de talie mică și a altor animale domestice găsite în libertate și ridicate în jurisdicția lor. Un animal care este plasat în adăpost, trebuie păstrat pentru cel puțin 15 zile, după care municipalitatea are dreptul de a vinde, plasa spre adopție sau a ucide animalul. Municipiul are dreptul de a colecta rambursarea de la proprietarul sau deținătorul animalului pentru costurile de confiscare, îngrijire și posibilă ucidere a animalului.

În cazul în care poliția a fost anunțată cu privire la confiscarea unui câine, conform secțiunii 55 din [Legea vânătorii \(615/93\)](#), poliția trebuie să notifice unitatea municipală pentru animalele reținute. Secțiunea 55 menționată mai sus prevede: „Măsuri privind reținerea unui câine”: În cazul în care un câine a fost ridicat în temeiul secțiunilor 53 sau 54, proprietarul, dacă este cunoscut, sau poliția vor fi informate cu privire la acest lucru. Proprietarul unui câine care dorește returnarea, va solicita acest lucru în termen de zece zile de la notificarea confiscării. În cazul în care un câine nu este revendicat în termenul menționat sau în termen de 15 zile de la momentul în care a fost sesizată poliția cu privire la plasarea în adăpost, proprietatea câinelui trece la entitatea care îl are în gestiune. Proprietarul anterior are, totuși, dreptul de a revendica câinele de la adăpost atâta timp cât câinele continuă să fie în posesia sa prin plata taxei și a despăgubirilor menționate în subsecțiunea 3. În cazul în care o persoană, alta decât o autoritate de stat, a confiscat un câine, proprietarul câinelui va plăti persoanei o taxă echivalentă cu taxa de administrare a vânatului, precum și o compensație pentru îngrijirea câinelui. În cazul în care o autoritate de stat a confiscat un câine, proprietarul câinelui va plăti statului o compensație pentru îngrijirea acestuia. Valoarea compensației pentru îngrijirea unui câine este stabilită prin decret.

Germania

În Germania există puține acte normative la nivel federal privind manipularea sau protecția animalelor fără adăpost. Competența revine în principal statelor federale (landurilor) și municipalităților.

În ceea ce privește animalele pierdute sau găsite, se aplică prevederile Secțiunilor 965 - 984 din Codul civil privind bunurile pierdute. Găsirea unui animal aparent pierdut trebuie notificată imediat proprietarului probabil sau autorității municipale competente care se ocupă de obiectele pierdute. Această autoritate este obligată să asigure adăpostirea animalului și să plătească toate costurile rezultate. Cu toate acestea, aceste costuri pot fi suportate de proprietar în cazul în care acesta poate fi identificat. Pe de altă parte, municipalitățile din statele federale nu sunt obligate să plătească pentru cazarea și îngrijirea animalelor fără adăpost. Nu există reglementări corespunzătoare. Unele municipalități, pe bază de voluntariat, încheie contracte publice cu organizația/ organizațiile de protecție a animalelor care operează adăposturi locale de animale. În general, se plătește o indemnizație fixă pentru îngrijirea fiecărui animal. În plus, voluntarii sau organizațiile private au grijă de animalele fără adăpost.

Dacă animalele fără adăpost reprezintă un pericol pentru siguranța publică și ordinea publică, se aplică legea generală a poliției și ordinii publice, care ține de competența exclusivă a statelor federale. Practic, toate legile poliției din Landuri stipulează că este sarcina poliției de a evita pericolul care amenință ordinea și securitatea publică. Măsurile

întreprinse trebuie să respecte ordinea constituțională și exercitarea nestingherită a drepturilor fundamentale. În plus, toate acțiunile întreprinse de poliție trebuie să fie adecvate și proporționale.

În ceea ce privește animalele fără adăpost care prezintă un risc pentru siguranța publică, municipalitățile în cauză sunt responsabile să ia măsurile adecvate. De obicei, aceste animale sunt duse la adăposturi pentru animale. Municipalitățile trebuie să acopere costurile acumulate pentru transport, cazare, tratament medical și, dacă este necesar, uciderea animalului (animale periculoase sau bolnave). Întrucât [Legea fundamentală germană a inclus protecția animalelor \(articolul 20 a\)](#), uciderea animalului este doar o măsură de ultimă instanță.

În cele din urmă, [Secțiunea 23 din Legea federală privind vânătoreea](#) prevede că protecția vânatului cuprinde și protecția împotriva braconajului pisicilor și câinilor fără adăpost. Cu toate acestea, măsurile specifice trebuie reglementate de legea statelor federale.

În aproximativ 30 de landuri, perioada în care câinii pot fi ținuti în adăpost până să fie dați spre adopție sau eutanasiați este [între 5-7 zile](#).

Grecia

Cadrul juridic referitor la animalele de companie fără stăpân este [Legea 4039/2012 \(JO 15A'/2.2.2012\)](#) care a fost modificată cu art. 46 din Legea 4235/2014 (JO 32A'/11.2.2014) și art. 44 din Legea 4384/2016 (MO 78A'/26.4.2016).

Legea 4039/2012 „Privind animalele domestice și de companie fără stăpân și protecția animalelor împotriva oricărei exploatare sau folosiri în scop economic”:

1. Municipalitățile sunt obligate să organizeze procesul de colectarea și gestionarea animalelor de companie fără stăpân (câini, pisici).
2. Fiecare localitate înființează și exploatează unități și adăposturi veterinare municipale sau inter municipale pentru animalele de companie fără stăpân, în cooperare – acolo unde este posibil – cu asociațiile de bunăstare a animalelor interesate sau voluntari pentru protecția animalelor.
3. Fiecare municipalitate, prin hotărârea Primarului, numește un comitet din cinci membri cu responsabilitatea de a monitoriza gestionarea programului pentru animalele fără stăpân.
4. Pentru colectarea animalelor fără stăpân se formează echipe corespunzătoare.

5. Animalele fără stăpân colectate sunt apoi conduse la adăposturile existente, la unitățile veterinare municipale sau private care au infrastructura corespunzătoare și sunt supuse controlului veterinar; acestea sunt sterilizate, vaccinate, marcate electronic și înregistrate în baza de date electronică online a Ministerului Dezvoltării Rurale și Alimentației, în timp ce Municipiul păstrează proprietatea temporară. De asemenea, aceștia sunt supuși tratamentului medical corespunzător, dacă se consideră necesar.

6. Atunci când este posibil, animalele fără stăpân, care sunt colectate și se constată că sunt sănătoase sau și-au recăpătat sănătatea, pot fi adoptate de către cetățeni majori sau de către asociațiile de protecție a animalelor care funcționează legal. Atunci când un animal este dat spre adopție, între funcționarul competent al Municipiului și noul proprietar se semnează „Declarația de Adopție a animalului de către un nou proprietar”.

7. Animalele sănătoase și mai mari de 5 luni, fără stăpân, care nu sunt adoptate, sunt reintegrate în mediul lor natural, după ce au fost vaccinate, deparazitate, sterilizate, marcate și înregistrate electronic.

8. În cazul animalelor domestice la care se constată - prin examinarea veterinară - că sunt periculoase sau că suferă de boli incurabile sau sunt complet incapabile de a se întreține din cauza vârstei sau a dizabilității, iar menținerea lor în viață contravine în mod vădit regulilor de bunăstare a animalului și Asociațiile de asistență socială din regiune refuză să își asume adopția, acele animale sunt eutanasiate.

Letonia

În Letonia, cadrul general privind gestionarea problemelor legate de animalele fără stăpân este reprezentat de [Legea privind protecția animalelor](#).

Conform Secțiunii nr. 8: (1) Un animal care a rămas fără adăpost sau fără îngrijirea și supravegherea unui proprietar (cu excepția unui animal sălbatic) este considerat animal fără stăpân. O pisică sterilizată care trăiește într-un oraș sau un teritoriu rural locuit din apropierea caselor nu va fi considerată animal fără stăpân. (2) Orice persoană trebuie să informeze fără întârziere autoritatea publică locală cu privire la un animal fără stăpân sau în situație de neputință. (3) În conformitate cu reglementările obligatorii ale unei autorități locale și cu legile și reglementările care guvernează domeniul bunăstării animalelor, administrația locală organizează prinderea animalelor fără stăpân și a animalelor aflate în situație de neputință și, dacă este necesar, uciderea acestora. (4) În conformitate cu reglementările locale, administrația locală poate permite păstrarea unei pisici sterilizate fără stăpân într-un oraș sau pe teritoriul rural locuit din apropierea caselor, dacă bunăstarea și marcarea acesteia sunt asigurate.

Durata până la care un animal fără stăpân poate fi păstrat în adăpost până la momentul în care s-ar aplica procedura de eutanasiere este prevăzută la alin (5) din Secțiunea 50:

Este permisă eutanasierea unui animal dacă:

- 1) are o boală incurabilă sau în timpul procesului de îmbătrânire au apărut modificări ireversibile, care provoacă suferință animalului;
- 2) din cauza agresivității sale, un animal a devenit periculos pentru ființe umane sau alte animale;
- 3) proprietarul nu este în măsură să îndeplinească îndatoririle menționate în Secțiunea 5, par.2 din prezenta lege și, în conformitate cu secțiunea 5, par. 3 din prezenta lege, nu a putut înstrăina animalul unei alte persoane;
- 4) a fost prevăzută într-un program de combatere a bolilor infecțioase;
- 5) pentru animalul fără stăpân nu a fost posibil să se găsească proprietarul anterior sau un nou proprietar, în termen de 14 zile de la momentul demarării procesului de adopție;
- 6) animalul fără stăpân este găsit în stare traumatică gravă;
- 7) nu este găsit un nou proprietar în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a deciziei privind confiscarea animalului;

N.B – Alin. 7 se referă la situația în care un animal este confiscat de la un proprietar al cărei identitate este cunoscută, iar termenul ia în calcul și perioada de contestare a deciziei respective.

Polonia

În sistemul juridic polonez, [Legea privind protecția animalelor din 21 septembrie 1997](#) include principalele dispoziții referitoare la animalele fără adăpost și mijloacele legale de protecție a acestora.

Potrivit art. 1 al Legii, un animal, ca ființă vie, capabilă să simtă suferință, nu este un „bun” în sensul legii. Oamenii sunt astfel obligați să le trateze cu diligență și respect.

Articolul 11: 1. Asigurarea adăpostului animalelor și asigurarea îngrijirii animalelor fără adăpost, precum și prinderea acestora sunt sarcinile municipalităților.

Articolul 11a: 1. Realizând îndatorirea care decurge de la articolul 1 alin. (1) din lege, consiliul stabilește prin hotărâre, în fiecare an înainte de data de 31 martie, un program privind îngrijirea animalelor fără adăpost și prevenirea lipsei de adăpost a animalelor.

2. Programul menționat la (1) cuprinde:

- 1) asigurarea adăpostului pentru animalele fără adăpost,
- 2) îngrijirea pisicilor fără stăpân,
- 3) prinderea animalelor fără adăpost,
- 4) sterilizarea și castrarea obligatorie a animalelor din adăposturi,
- 5) căutarea de noi proprietari pentru animalele fără adăpost,
- 6) eutanasierea animalelor bolnave.
- 7) indicarea unei întreprinderi agricole în vederea asigurării adăpostului animalelor de crescătorie,
- 8) asigurarea îngrijirii veterinare pe tot parcursul zilei în cazurile de evenimente de trafic care implică animale

Nu sunt menționate termene pentru eutansaierea animalelor bolnave sau care nu au putut fi adoptate.

Portugalia

Vechea legislație privind furnizarea, sacrificarea sau uciderea și eutanasierea în centrele oficiale de colectare a animalelor privea și animalele care nu erau revendicate în termen de 15 zile de la data colectării lor (se prezuma a fi abandonate și trebuiau sterilizate și trimise spre adopție fără despăgubiri; titularii care se identificau ca atare funcție de un termen limită).

În 2016 însă, Portugalia a trecut la o cu totul altă abordare prin adoptarea [Legii 27/2016 care aproba măsuri pentru crearea unei rețele de centre oficiale de colectare a animalelor](#) care stabilește interzicerea sacrificării animalelor fără stăpân ca formă de control al populației. După cum se și prevede în titlu, eutanasierea este interzisă ca formă de control al populației de animale fără stăpân, rămânând o practică destinată exclusiv situației în care animalele respective sunt bolnave.

Art. 3 al Legii stabilește cum vor fi gestionate animalele fără stăpân plasate în adăpost, astfel: (1) - Animalele preluate de centrele oficiale de colectare a animalelor care nu sunt revendicate de proprietari în termen de 15 zile, de la data ridicării lor, se prezumă a fi abandonate și sunt obligatoriu sterilizate și trimise spre adopție, fără drept la despăgubiri pentru deținătorii care se identifică ca atare după perioada prevăzută.

2 - La sfârșitul perioadei de revendicare, animalele la care se referă alin. anterior pot fi transferate cu titlu gratuit de către consiliile municipale sau centrele oficiale de colectare a animalelor, cu avizul obligatoriu al unui medic veterinar aflat în serviciul municipiului, fie persoanelor fizice, fie instituțiilor zoologice autorizate care dovedesc a dispune de condiții adecvate pentru adăpostirea și manipularea animalelor.

3 - În sensul prevederilor anterioare, consiliile municipale și centrele oficiale de colectare a animalelor dezvăluie publicului, în mod corespunzător și regulat, animalele disponibile pentru adopție, prin intermediul unei platforme informatice.

4 - Se interzice sacrificarea sau uciderea animalelor în centrele oficiale de colectare a animalelor din motive de suprapopulare, supraaglomerare, incapacitate economică sau orice alt motiv care împiedică reținerea normală de către proprietar, cu excepția motivelor legate de starea de sănătate sau de comportamentul acestora. .

5 - Sacrificarea sau uciderea animalelor se poate efectua numai în centrele oficiale de colectare a animalelor, de către un medic veterinar, după luarea în considerare a tuturor condițiilor de risc care determină recoltarea animalului și după îndeplinirea perioadelor de supraveghere sanitară, când există spațiu.

6 - Eutanasia poate fi efectuată în centre oficiale de colectare a animalelor sau centre de îngrijire medicală veterinară, de către un medic veterinar, în cazuri dovedite de boală vădit incurabilă și atunci când se dovedește a fi singura și indispensabilă modalitate de eliminare a durerii și suferințelor animalului. .

7 - În oricare dintre cazuri, sacrificare, ucidere sau eutanasiere, inducerea morții animalului trebuie efectuată prin metode care să garanteze absența durerii și a suferinței, iar moartea trebuie să fie imediată, nedureroasă și cu respectarea demnității animalului.

8 - Bunele practici pentru efectuarea sacrificării, uciderii și eutanasiei sunt publicate de către Direcția Generală Alimentație și Medicină Veterinară și de către Asociația Medicilor Veterinari.

9 - În scop de monitorizare, toate centrele oficiale de colectare a animalelor publice, în prima lună a fiecărui an calendaristic, rapoartele de gestiune ale anului precedent, cu numărul de colectări, sacrificări sau ucideri, eutanasii, adopții, vaccinări și sterilizări efectuate.

10 - Pe baza rapoartelor la care se face referire la numărul anterior, Direcția Generală Servicii Alimentare și Veterinare întocmește și publică un raport anual privind situația la nivel național, până la sfârșitul primului trimestru al fiecărui an calendaristic.

Slovenia

În Republica Slovacă există [Legea nr. 39/2007 privind Asistența Veterinară](#), care prevede la Secțiunea 22 (8) și (9) că municipalitățile sunt obligate să asigure prinderea animalelor fără adăpost pe teritoriul lor, iar prinderea și plasarea acestor animale în stațiile sau adăposturile organizate poate fi efectuată numai de către instituțiile competente și oameni instruiți.

Apoi există un [Regulament al Ministerului Agriculturii nr. 123/2008](#) asupra detaliilor privind protecția animalelor și asupra cerințelor privind stațiile de carantină și adăposturile pentru animale. În Secțiunea 9 există cerințe detaliate pentru stațiile de carantină, iar în Secțiunea 10 există cerințe detaliate pentru adăposturile pentru animale. În ambele cazuri există cerințe pentru căutarea unui proprietar al animalului fără adăpost. Trebuie luate toate măsurile posibile de urmărire pentru proprietarul animalului prins.

(5) Este considerat motiv justificat rezonabil pentru uciderea unui animalul:

a) cazul de apărare necesară și de urgență extremă,

(b) uciderea unui efectiv animal folosit pentru a obține un produs de origine animală sau subproduse de origine animală;

c) uciderea animalului într-o procedură aprobată,

(d) uciderea fără durere a unui animal din cauza bolii sale incurabile, a rănilor grave sau extinse sau a vârstei, dacă supraviețuirea continuă a acestuia este asociată cu durere sau suferință continuă; uciderea nedureroasă a unui animal după evaluarea prealabilă a stării de sănătate poate fi efectuată numai de un medic veterinar, cu excepția punerii capăt suferinței animalului în cazuri urgente, dacă asistența unui medic veterinar nu poate fi obținută rapid;

e) uciderea animalului în timpul eradicării, controlului, prevenirii și diagnosticării bolilor, deratizării și dezinsecției;

(f) uciderea animalului nedorit de către un medic veterinar în cazul în care animalului nu i se poate oferi îngrijire alternativă; acest lucru nu se aplică animalelor de serviciu și animalelor de fermă,

g) prinderea animalului în mod permis 106) sau pentru un motiv în temeiul unui regulament special, 106d)

(h) uciderea unui animal străin invaziv 106a) în conformitate cu un regulament special. 106b)

(6) Interdicțiile prevăzute la alin. (2) și (4) se aplică numai vertebratelor.

Nu sunt menționate termene pentru eutanasierea animalelor. (Normele privind adăposturile și stațiile de carantinare sunt în Regulamentul Ministerial menționat anterior).

Slovenia

Îngrijirea animalelor abandonate este reglementată de [Legea privind protecția animalelor \(Monitorul Oficial al RS, nr. 38/13\)](#), care prevede că animalele abandonate sunt plasate într-un adăpost situat pe teritoriul municipiului sau într-un adăpost cu care municipalitatea a încheiat un contract. Legea prevede că înființarea unui adăpost este o chestiune locală de interes public și se realizează ca serviciu public. Trebuie garantat un loc în adăpost la fiecare 800 de câini înregistrați în municipiu. Condițiile detaliate pentru adăposturile pentru animale abandonate și regimul de igienă veterinară din acestea sunt prevăzute de [Regulamentul privind condițiile care trebuie îndeplinite de adăposturile pentru animale abandonate](#) (Monitorul Oficial al RS, nr. 45/00 și 78/04).

Pe lângă condițiile pe care trebuie să le îndeplinească adăpostul, Regulamentul reglementează și admiterea și adopția animalelor, cazarea și îngrijirea acestora, evidența animalelor, precum și regimul de igienă veterinară din adăpost.

Fiecare adăpost trebuie să aibă un regim de igienă veterinară în care să se specifice modul de lucru și de îngrijire al animalelor cazate, întreținerea facilităților, menținerea infrastructurii și igienei etc.

Acordarea ajutorului veterinar animalelor abandonate din adăpost trebuie să îndeplinească cel puțin cerințele prevăzute la articolele 11, 12, 15, 19, 21 și 22, precum: îngrijirea veterinară a animalului abandonat rănit, examinarea animalului în 24 de ore de la internare și eventualele îngrijiri necesitate, plasarea în izolare pentru îndepărtarea paraziților interni și externi și administrarea de vaccinuri împotriva bolilor infecțioase, îngrijirea veterinară a unui animal bolnav în adăpost, sterilizare/castrare (înainte de adopție).

Articolul 10 din Regulament prevede că adăpostul trebuie să aibă un Consiliu care supraveghează activitatea acestuia, stabilește cuantumul contribuțiilor plătite de îngrijitori în legătură cu animalele abandonate, promovează adăpostul și colectează fonduri de sponsorizare. Consiliul este numit de comunitatea locală sau comunitățile locale responsabile de adăpost. Consiliul trebuie să cuprindă: un reprezentant al comunității locale sau comunităților locale responsabile de adăpost, un reprezentant al Administrației Naționale Veterinare, un reprezentant al unei societăți de protecție a animalelor care funcționează pe teritoriul pe care se află adăpostul, un reprezentant al proprietarului adăpostului, cu excepția cazului în care adăpostul este deținut de societatea de protecție a animalelor sau de comunitatea locală pe teritoriul căreia se află adăpostul.

Conform art. 20 al Regulamentului: În cazul animalelor gestante și al animalelor cu pui, perioada de 30 de zile după care animalul poate fi ucis nu începe să curgă din ziua plasării în adăpost ci din a 60-a zi după nașterea puiului/puilor.

În cazul femelelor cu pui peste numărul care poate fi crescut de către femela singură sau cu ajutorul unui om și posibilitatea de a da naștere acestor pui este foarte mica, medicul veterinar poate permite uciderea unui anumit număr de pui, imediat după naștere

Bibliografie

La nivelul UE

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A31974L0577>

Austria

<https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=20003541>

Croația

<https://www.prijatelji-zivotinja.hr/index.en.php?id=470>

Republica Cehă

<https://www.refworld.org/docid/5da57dd04.html>

Estonia

<https://www.riigiteataja.ee/en/eli/514072016003/consolide>

<https://www.riigiteataja.ee/en/eli/513062016005/consolide>

<https://www.riigiteataja.ee/en/eli/520122016004/consolide>

Finlanda

<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1996/19960247>

<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1993/19930615>

Germania

https://www.gesetze-im-internet.de/englisch_gg/

https://www.gesetze-im-internet.de/bjagdg/_23.html

Grecia

<https://www.digihome.eu/law-number-40392012-government-gazette-a-15-for-home-pets-and-stray-pets-and-to-protect-animals-from-exploitation-or-use-for-profit/>

Letonia

<https://likumi.lv/ta/id/14940-dzivnieku-aizsardzibas-likums>

Polonia

<https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU20150000266/U/D20150266Lj.pdf>

Portugalia

<https://dre.pt/dre/detalhe/lei/27-2016-75170435>

Slovakia

<https://www.zakonypreludi.sk/zz/2007-39>

<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2008/123/20080501.html>

Slovenia

<http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO1353>

<http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=PRAV2861>